

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2011/12:20

Stenografiska
uppteckningar
2011/12:20

Fredagen den 27 januari

1 § Europeiska rådet

Statssekreterare Katarina Areskoug Mascarenhas

Statssekreterare Susanne Ackum

Information och samråd inför extra informellt möte i Europeiska rådet den 30 januari 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Mycket välkomna till dagens sammanträde med EU-nämnden! Det gällde samråd med regeringen i form av statsministern, trodde vi. Dess värre har statsministern hastigt blivit magsjuk. Det är dock inget allvarligt.

Ett alternativ hade varit finansminister Anders Borg. Han är dess värre i Davos i Schweiz och kunde inte rycka in. I stället har vi två mycket kompetenta ersättare i form av de bägge statssekreterare som genomfört och drivit förhandlingarna på plats, både i Stockholm och i Bryssel, nämligen Katarina Areskoug Mascarenhas, statssekreterare hos statsministern i Statsrådsberedningen, och Susanne Ackum, statssekreterare i Finansdepartementet.

Vi har än en gång Europas ekonomiska problem med skuld och underskott i fokus inför detta toppmöte. Inom parentes sagt förutser vi väl att statsministern kommer att ha tillfrisknat tillräckligt mycket på måndag och kan delta i toppmötet.

Anf. 2 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCA-
RENHAS:

Herr ordförande! Ledamöter av riksdagens EU-nämnd! Europeiska rådet möts den 30 januari för ett informellt halvdagsmöte under ledning av dess ordförande Herman Van Rompuy. Den ekonomiska krisen, som fortsatt blåser kalla vindar över Europa, kommer att stå i fokus även för detta möte, liksom vid många andra möten under de senaste åren.

Ordföranden har för avsikt att nå en överenskommelse om den så kallade finanspakten, som syftar till förstärkta budgetregler för eurozonen. Men ordföranden vill också diskutera hur vi säkrar att Europa åter finner sin väg tillbaka till ekonomisk tillväxt. Detta är nödvändigt om EU:s medlemsländer ska kunna säkra jobb och välfärd på längre sikt. Därtill kommer fördraget om den europeiska stabilitetsmekanismen, ESM, att godkännas. Detta fördrag upprättar en permanent lånefacilitet för euroländerna.

Herr ordförande! I veckan presenterade Internationella valutafonden, IMF, sin uppdaterade bedömning av världsekonomin. Det är dystert läsning, i synnerhet om man befinner sig i Europa. Man gör prognosen att den globala återhämtningen, som redan är svag, nu är på väg att avstanna. Man säger att riskernas epicentrum utgörs av Europa. Om den europeiska krisen förvärras skulle detta kunna tvinga världsekonomin in i en ny period av negativ ekonomisk tillväxt, enligt IMF.

För eurozonen spår man redan för 2012 en negativ ekonomisk tillväxt på minus en halv procent. Men låt oss komma ihåg att man så sent som i september 2011 förutspådde en positiv tillväxt för 2012 för eurozonen på lite mer än en procent. Vi har alltså fått en markant försämring i den ekonomiska utvecklingen för eurozonen även de senaste månaderna.

Herr ordförande! Som statsministern redan vid tidigare tillfällen påpekat för nämnden är den svenska ekonomin starkt beroende av utvecklingen i den europeiska ekonomin. Det går inte att upprätta några brandväggar mot utvecklingen i resten av Europa när större delen av vår export går till dessa länder. Svenska jobb och svensk välfärd är helt enkelt beroende av att resten av Europa har råd att producera och konsumera. Vi har redan påverkats av utvecklingen i Europa. Den svenska tillväxten kommer under 2012 att bli betydligt lägre än under 2011.

Vad kan då göras? Mycket har redan gjorts. Vi har under det senaste året vidtagit en mängd olika åtgärder. Vi har antagit en europeisk termin som samordnar rapportering och rekommendationer inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten liksom inom Europa 2020, EU:s nya tillväxtstrategi. Vi har också antagit ett nytt starkare ekonomiskt regelverk genom sex olika lagstiftningsakter, det som ibland kallas sexpacken.

Avsikten var också att vid toppmötet i december förra året anta ett protokoll eller göra en fördragsändring som skulle införa krav på ökad budgetdisciplin i eurozonen. Detta lyckades inte, eftersom Storbritannien blockerade en överenskommelse. Storbritannien fick nämligen inte sina krav uppfyllda på andra områden, främst avseende finansiella tjänster. Sedan strax före jul har därför förhandlingar pågått för att i alla fall utan Storbritannien införa dessa budgetregler i eurozonen. Tanken är att sluta ett mellanstatligt avtal mellan 26 länder, en finanspakt. Vid toppmötet i december sade sig Sverige liksom övriga icke-euroländer, med undantag för Storbritannien, vara beredda att överväga möjligheterna att ansluta sig till denna pakt när vi väl visste innehållet i den.

Herr ordförande! Vi har nu ett nästan slutförhandlat utkast till finanspakt framför oss. Vi måste därför från svensk sida ta ställning till om vi anser det ligga i vårt intresse att ansluta oss till denna finanspakt eller inte. Men först vill jag säga några ord om innehållet.

Det är först och främst viktigt att konstatera att finanspaktens syfte är att införa striktare budgetregler endast i de länder som har euron som valuta. En del av dessa euroländer har levt över sina tillgångar, och det är viktigt att de nu får ordentliga budgetregler på plats, regler som på ett tidigt stadium begränsar möjligheten att återigen bygga upp stora underskott och skulder och som liknar de regler som Sverige redan har.

Jag vill också understryka att finanspakten inte innehåller några som helst förpliktelser för icke-euroländer som Sverige förrän vid ett eventuellt euromedlemskap. Vi skulle i dag alltså inte behöva ändra någon del av vår lagstiftning om vi beslutade att ansluta oss till pakten. Vi skulle

dock om vi ville frivilligt kunna påta oss vissa delar av avtalet före ett eventuellt svenskt euromedlemskap. Detta har dock aldrig varit aktuellt för svenskt vidkommande. Det finns inte heller någonting i denna finanspakt som påverkar Sveriges status när det gäller ett eventuellt eurointräde. Detta har varit och fortsätter att vara en fråga som helt och fullt avgörs av svenska folket. Folkomröstningsresultatet från 2003 måste respekteras.

Herr ordförande! Förutom budgetregler innebär pakten också sanktioner med större automatik än tidigare. Dessa avser euroländer som befinner sig i underskottsförfarande enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Det betyder att i stället för att kommissionens rekommendationer måste få stöd av en kvalificerad majoritet av medlemsländerna går de nu igenom om inte en kvalificerad majoritet av medlemsländerna motsätter sig rekommendationerna. Återigen berörs icke-euroländer som Sverige inte alls av detta.

Slutligen anges i finanspakten också att euroländernas stats- och regeringschefer ska träffas åtminstone två gånger om året för att diskutera eurorelaterade frågor, något som euroländerna fattade beslut om redan i oktober förra året. Ett antal eurotoppmöten har redan genomförts under 2011.

Herr ordförande! Vad innebär det då om Sverige ansluter sig till denna finanspakt? Det skulle först och främst innebära ett svenskt stöd till att eurozonen inför striktare budgetregler. Detta betyder att risken för att nya stora underskott och skulder byggs upp i dessa länder minskar. Det skulle också underlätta för Europeiska centralbanken att bedriva en mer expansiv politik inom eurozonen. Allt det är bra för den europeiska ekonomin i detta svåra läge. Därmed är det också bra för den svenska ekonomin.

Samtidigt har vi i nuvarande förhandlingsutkast säkerställt att inga av paktens bestämmelser, som jag nämnde tidigare, påverkar Sverige förrän vid ett eventuellt svenskt euromedlemskap. Detta har ytterligare förtydligats under förhandlingarna. Vi har vid förhandlingarna också säkrat att arbetsmarknadens parter och de olika nationella systemen på området måste respekteras. Detta framgår av nuvarande avtalsutkast.

Herr ordförande! Regeringen har under den senaste tiden haft konstruktiva samtal med Socialdemokraterna och gemensamt kommit fram till de villkor som bör gälla för en svensk anslutning. Vi är överens om att finanspakten såsom det framgår av nuvarande utkast inte ska medföra några rättsliga förpliktelser för Sverige, inte heller om finanspakten en dag blir en del av EU:s fördrag. Vi är överens om att nuvarande skrivningar i utkastet om arbetsmarknadens parter måste bibehållas. Vi är också överens om att det svenska inflytandet vad gäller finanspakten måste garanteras och att nuvarande utkast ska förbättras i detta avseende. Därför kommer Sverige vid toppmötet att driva att detta tydliggörs och förbättras. Om dessa villkor uppfylls anser därför regeringen att Sverige bör ansluta sig till finanspakten.

Herr ordförande! De åtgärder som jag hittills beskrivit handlar framför allt om förbättring av budgetregelverk och ekonomiska regelverk. Men om Europa åter ska kunna öka sysselsättningen och höja tillväxten krävs det andra åtgärder, åtgärder som stärker vår konkurrenskraft på längre sikt. Vilka tillväxtfrämjande åtgärder som krävs är ingen nyhet.

Genom Europa 2020-strategin och inre marknadsakten har vi enats om vilka åtgärder som måste vidtas. Nu handlar det om att gå från ord till handling och att under 2012 öka våra ansträngningar.

Utöver nationella reformer måste vi under 2012 på EU-nivå koncentrera vårt arbete på de effektivaste åtgärderna. Vi måste fullfölja den inre marknaden med fokus på tjänstehandel, den digitala inre marknaden, offentlig upphandling och regelförenkling. Vi måste också äntligen få ett gemensamt europeiskt patent på plats.

Tjänstehandeln står i dag för 75 procent av EU:s totala bnp och 70 procent av sysselsättningen. Men gränsöverskridande tjänstehandel svarar för endast 5 procent av bnp. 40 procent av EU:s konsumenter köpte varor och tjänster över internet under 2010, men endast 9 procent köpte dem från ett annat medlemsland. Inom både tjänstehandel och den digitala marknaden finns alltså stor tillväxt- och sysselsättningspotential i den gränsöverskridande handeln. Vi måste nu enas om regler som förenklar sådan handel.

Herr ordförande! Vi måste också dra nytta av den stora tillväxtpotential som ökad öppen handel medför genom att påskynda frihandelsavtal med EU:s nyckelländer. 90 procent av den globala tillväxten kommer att komma från länder utanför EU under de närmaste åren. Men det finns många andra åtgärder som är viktiga för en framtida hållbar ekonomisk tillväxt. Vi måste ta till vara de potentiella konkurrensfördelarna av en övergång till en koldioxidsnål grön ekonomi. Vi måste verka för starkt europeisk innovationskraft och arbeta för en reformerad EU-budget som lägger tyngdpunkten vid tillväxtfrämjande åtgärder i stället för att bevara mindre lönsamma strukturer från det förgångna. Dessa är några av de områden som statsministern kommer att nämna i tillväxtdiskussionen på måndag.

Herr ordförande! Det utkast till uttalande som delgivits nämnden gäller just tillväxtfrågorna. Det tar upp vikten av att fullfölja den inre marknaden, som jag just berört, men också två andra mycket viktiga frågor: åtgärder för att minska ungdomsarbetslösheten och finansiering framför allt till små och medelstora företag.

Från svensk sida välkomnar vi att frågan om ungdomsarbetslöshet tas upp till diskussion. En viktig del i att säkra sysselsättningen på sikt är att vidta tidiga åtgärder så att ungdomar inte fastnar i inaktivitet eller utanförskap, till exempel genom att erbjuda en bra grundläggande utbildning och att säkerställa att så många som möjligt avslutar skolan med godkända betyg. Även frågan om finansiering av små och medelstora företag är en viktig tillväxtfråga. Från svensk sida anser vi att fokus vad gäller denna finansiering bör ligga på ramvillkor och en fungerande inre marknad för tillgång till riskkapital snarare än på att inrätta fonder eller andra instrument på EU-nivå. Vad gäller omprogrammering av strukturfondsmedel för att mobilisera medel till små och medelstora företag anser vi att detta främst bör göras på nationell nivå.

Herr ordförande! Finansministrarna lyckades som bekant tidigare denna vecka lösa de sista utestående frågorna gällande fördraget om den europeiska stabilitetsmekanismen, ESM.

Det handlade framför allt om att etablera en länk mellan ESM-fördraget och finanspakten samt att enas om beslutsformerna. Vid toppmötet kommer det färdigförhandlade ESM-fördraget att godkännas. Som

bekant är Sverige i egenskap av icke-euroland inte en part i ESM-fördraget.

2011/12:20

27 januari

Herr ordförande! Den europeiska ekonomin fortsätter att genomgå prövningar. Den närmaste tiden kommer att vara avgörande för hur snabbt en vändning kan åstadkommas. Framför allt måste krisen bemötas genom nationella åtgärder i enskilda medlemsländer. Det handlar om att upprätta sunda offentliga finanser och om nödvändiga strukturreformer. Men vi kan på europeisk nivå också göra en hel del. Vi kan diskutera och enas om striktare ekonomiska och budgetära regelverk. Vi kan även bättre tillvarata den stora tillväxtpotential som finns till exempel i en bättre fungerande inre marknad och en ökad frihandel.

Vidare kan vi gemensamt säkerställa att det finns de rätta lånefaciliteterna och tillräckliga sådana när länder kommer i en sådan svår situation att långivning är den enda utvägen. Det pågår fortsatt en diskussion mellan eurozonens länder om kapaciteten på de europeiska lånefaciliteterna. Från svensk sida har vi, som finansministern redan har redogjort för, uttryckt beredskap att ställa ytterligare medel till IMF:s förfogande i form av ett bilateralt lån.

Herr ordförande! Med detta sagt är jag beredd att ta del av nämndens synpunkter och besvara dess frågor.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Då gör vi som vanligt och låter partierna i storleksordning ställa frågor och komma med synpunkter.

Vi börjar med Socialdemokraterna och Moderaterna.

Anf. 4 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag börjar med att beklaga statsministerns belägenhet och tackar statssekreteraren för redogörelsen.

Vi kan alla konstatera att eurozonen befinner sig i en allvarlig ekonomisk kris. Det är självfallet djupt oroande för hela EU. Vi har förståelse för att euroländerna måste hitta redskap för att ordna upp sina ekonomiska problem, och vi vill verkligen understryka vikten av att hela EU håller ihop. Den inre marknaden berör hela EU och är mycket viktig för svensk ekonomi.

Det som euroländerna nu kommer överens om är möjligtvis ett sätt att lösa problemen. Men jag vill betona att ett stort problem i sammanhanget är att Europas länder i dag styrs av högerregeringar som uteslutande ägnar sig åt åtstramningar och nedskärningar i stället för att stimulera tillväxt och jobb. Europa behöver mer tillväxtsatsningar och mer jobbsatsningar för att komma på fötter. Det måste finnas någon som efterfrågar de produkter som säljs. Annars kommer Europa aldrig att kunna resa sig.

Svenska folket har mycket tydligt i en folkomröstning klargjort att man säger nej till ett inträde i den monetära unionen. Detta är ett beslut som vi socialdemokrater djupt respekterar. Därför har det varit viktigt för oss att noga granska de olika avtalsutkast som har kommit – för att se och för att få garantier för att Sverige inte förs in i den monetära unionen bakvägen. Det är helt omöjligt för oss socialdemokrater.

Därför tycker vi att det fjärde utkastet är glädjande på så sätt att där klart framgår att det inte handlar om detta. De ålägganden som görs gäl-

ler bara länder som har euron som valuta. Det vill jag tydligt klargöra. En förutsättning är självfallet att den passusen kvarstår, och den får gärna bli ännu tydligare. Det här är en mycket viktig fråga för oss. Svenska folket har sagt nej till den monetära unionen. Allt annat är omöjligt.

Finns det då inte någon som helst fördel med att vara med i detta? Vad vi kan se är att den inre marknaden självfallet berör oss alla. Det kan finnas fördelar med att vara med och påverka. Det kan finnas fördelar med att föra fram våra argument, framför allt när många andra länder kommer att vara med. Men återigen: Det får aldrig innebära någonting av att vi överlåter makt inom detta område till EU. Det har svenska folket tydligt sagt, och det följer vi upp.

Vi säger att en förutsättning för att vi ska kunna diskutera att möjligtvis ansluta oss till detta är att inflytandefrågorna klargörs. Att vara med i någonting handlar inte bara om att vara en supporterklubb. Då ska det vara ett direkt inflytande. Där har regeringen ett arbete att göra.

Vi säger också att skrivningar om de svenska kollektivavtalen gärna får stärkas – och framför allt måste de vara kvar – och att vi måste kunna fortsätta att ha den form som vi har valt i Sverige. Vi säger att om det någon gång blir en fördragsändring ska självfallet undantagen från artikel 3 och 4 fortfarande gälla. Detta måste verkligen klaras ut.

Som vi ser det är det nu upp till regeringen att vara god förhandlare. Vi ska självfallet mycket noga granska det nya avtalsförslag som kommer och därefter ta ställning till hur vi ser på sakerna.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Innan jag ger ordet till Moderaterna vill jag säga att vi nu har fått utkastet till uttalande från Europeiska rådet på svenska. Jag föreslår att vi diskret distribuerar det till ledamöterna.

Anf. 6 GUSTAV BLIX (M):

Herr ordförande! Jag tackar statssekreteraren för redogörelsen. Jag vill också passa på att önska statsministern ett raskt tillfrisknande.

Detta är inte det första möte vi har om eurokrisen eller de ekonomiska problemen. Vi ser dess värre hur länder som Grekland, Portugal och Ungern fortsätter att brottas med djupa ekonomiska problem. Därför är det välkommet och viktigt att EU, och framför allt euroländerna, nu gemensamt tar ytterligare ett steg för att möta krisen.

Jag vill i detta sammanhang välkomna att regeringen är en aktiv part som både försöker förbättra innehållet i avtalet och se till att säkra svenskt inflytande så gott det går. Jag tycker att det är en styrka för Sverige att vi kan göra det i bred enighet över blockgränserna, som det nu ser ut. Vi ställer upp på att regelverken ska vara starka och bra, precis som vi försöker ha starka och bra regelverk i Sverige. Sedan kan vi ha olika uppfattning om vad vi vill ha för politik inom ramen för regelverken. Men det är bra att vi kommer överens om spelreglerna.

Det är också bra att vi nu ser ett antal åtgärder komma på plats: den ekonomiska terminen med en tillväxtstrategi och sexpacken, som statssekreteraren nämnde. Den är viktig för att stärka den ekonomiska styrningen i eurozonen. Nu handlar det även om budgetdisciplin i de nationella ramverken.

Jag vill understryka vikten av det som statssekreteraren flera gånger lyfte fram: Just detta är ett regelverk som gäller för eurozonens länder och som inte binder Sverige, lika lite som ESM-avtalet kommer att binda Sverige. Där är vi inte ens en part. Det påverkar därmed inte det svenska regelverket och den svenska lagstiftningen. Vi behöver inte ändra vårt sätt att arbeta. Det påverkar inte heller statusen i eurofrågan, utan vi respekterar folkomröstningens resultat.

Vad innebär då detta för Sverige? Precis som ni sade ger det ett stöd från Sverige till striktare budgetregler. Vi får på plats just den typ av budgetregler som har tjänat Sverige bra och gjort att vi har bland de starkaste offentliga finanserna i både EU och OECD. Det ger oss ett utrymme att möta de utmaningar som kommer att fortsätta att komma under den närmaste tiden.

Den stora utmaningen är dock att krisen har så många olika dimensioner. Det handlar både om en budgetkris och offentliga finanser som inte har skötts som i sin tur har lett till skuldcrisen och om banker med problem. I grund och botten finns en förtroendekris och inte minst en konkurrenskraftskris som Europa har brottats med i flera decennier. Det är väl den som nu är den stora utmaningen för oss alla att möta. Jag citerar inte så gärna Magnus Ugglå, men han sade en gång att vi måste både kunna tugga tuggummi och gå på samma gång. Det är väl lite grann utmaningen här, att kunna göra flera saker samtidigt.

Därför är min fråga till regeringen: Hur bedömer ni läget för att komma vidare i diskussionerna nu när vi fått ytterligare ett steg på plats? Vi har följt denna diskussion under flera år, och nu gäller det att ta ytterligare steg framöver. Vad tror ni att diskussionen kommer att handla om framöver när vi går vidare i arbetet med att möta både den internationella krisen och den kris som drabbar Europas länder och eurozonen?

Anf. 7 Statssekreterare KATARINA ARESKOU MASCA-RENNAS:

Herr ordförande! Låt mig börja med att kommentera Marie Granlunds inlägg. Jag vill verkligen välkomna att vi, precis som Gustav Blix påpekar, har lyckats att nu nå en överenskommelse om vilka villkor som ska gälla för en svensk anslutning till finanspakten.

Vi vill kvittera vad Marie Granlund säger: Vi är helt överens om att, som det står i nuvarande utkast, finanspakten inte får lov att innebära några rättsliga förpliktelser för Sverige förrän den dag som vi eventuellt inför euron som valuta. Jag vill också kvittera att vi kommer att säkerställa att skrivningarna om arbetsmarknadens parter kommer att bibehållas i den slutgiltiga avtalstexten. Vi kommer även att verka för ett ökat inflytande jämfört med vad som står i nuvarande utkast.

Vad gäller Gustav Blix fråga överlämnar jag till min kollega att kommentera den.

Anf. 8 Statssekreterare SUSANNE ACKUM:

Jag tror att det, för det första, kommer att handla om att jobba med de frågor som vi har jobbat med de senaste två åren, det vill säga de konkurrenskraftsproblem som finns i många av Europas länder. Det handlar om att få ordning och reda på budget och om den skuldohållbarhet som man ser i en del länder. Där finns det, som du säger, en förtroendekris.

Tyvärr fortsätter det att vara stora problem i Grekland. En annan sak som hänt, och som ni kanske har följt de senaste dagarna, är att det nu också verkar ha vandrat över med större kraft till Portugal, där vi kanske hade hoppats att det skulle lugna ned sig lite. Det har vidtagits kraftiga åtgärder i Italien. Kraftiga åtgärder är på gång i Spanien, men vi har inte sett exakt var de kommer att landa och vilken effekt de kommer att ha.

Det som vi också, för det andra, diskuterat länge och som vi fortsätter att diskutera är lånefaciliteten. Som Katarina Areskoug nämnde kommer euroländerna att underteckna ESM-avtalet, men det pågår också diskussioner om ifall man inte skulle kunna utöka lånefaciliteterna ytterligare. Det pågår förhandlingar inom ramen för IMF som Sverige är en del av. Förhandlingarna går inte så väldigt bra, kan jag säga. Vi har fått information från de senaste sherpmötena i G20.

Den andra trovärdighet som vi måste bygga är den på kreditmarknaderna. Vi har genomfört en del stresstester som tyvärr inte har visat sig vara så trovärdiga inom Europa. Men de pågår, och de är viktiga för att marknaderna ska kunna lita på varandra. Vi kommer att tillföra kapital i bankerna. ECB förser också numera banksystemet med treåriga lån till lägre säkerhet. Vi kan säga att det som detta möte kommer att handla om – finanspakten – nog var nödvändigt för att ECB skulle ta det steget.

Det handlar om styrningsfrågorna, budgetramverk och över huvud taget regelverk runt det här. Det har vi utvecklat under en femtonårsperiod – den period som vi hade vår ekonomiska kris. Man kommer säkert att vidareutveckla mekanismerna under flera år framöver. Arbetet återstår; det är inte gjort än.

Det som alla emellertid nu är överens om, och som kommer att inleda toppmötet, är tillväxtfrågorna. Vi måste orka fokusera på dem. Vi kan inte jobba enbart med de andra frågorna om vi inte får tillväxt. Då tar vi oss inte ur problemet. Det tror jag kommer att vara den stora och på något sätt välkomna frågan att få diskutera framöver.

Anf. 9 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag tackar statssekreteraren så mycket för föredragningen. Ja, det är en enorm skuldcrisis som finns i flera av eurozonens länder. Den ekonomiska krisen kommer givetvis att påverka även oss; det ser vi redan nu. Det skapar en oro inte minst för svenska medborgare, men den största lasten ligger naturligtvis på eurozonens medborgare som nu får dra en tung börda. På något sätt måste man agera.

Från Miljöpartiets sida har vi haft inställningen att vi inte ska sätta oss på tvären om eurozonens länder vill ha ett regelverk för att ta itu med sina problem. Vi kan dock inte se hur det regelverk som nu presenteras kan vara svaret och lösningen. Därför är vi mer än tveksamma – till och med motståndare – till det förslag som nu föreligger.

Jag ska inte heller göra någon hemlighet av att vi ser det som problematiskt att alla dessa hemligstämplingar finns i papperen. Det gör att det blir svårt att ha en offentlig debatt om regelverket och om effekterna av det. Statssekreteraren talar om det nu liggande utkastet. Jag måste ärligt säga, herr ordförande, att jag inte vet vilket det nu liggande utkastet är. Det försvårar också riksdagens bedömning av frågan. Jag har inte sett något utkast sedan den 19 januari. Vi vet uppriktigt sagt inte vilket förslag vi har.

Anf. 11 ULF HOLM (MP):

I det förslag som vi har behandlat tidigare här kan man säga att det saknas väldigt mycket. Det förslag som Socialdemokraterna och regeringen nu är överens om tycks vara den linje som Sverige har drivit tidigare. Det finns inget sensationellt i detta.

Däremot finns det flera formuleringar som är mycket konstiga i det liggande förslaget. Det gäller till exempel en sådan enkel sak som vad som händer om ett land vill att vi ska avsluta avtalet. Det finns ingen paragraf om utträde ur avtalet. Det finns mycket märkliga formuleringar som man skulle behöva titta närmare på. Det skulle ha kunnat avhjälpas om vi hade haft en öppen process om detta och sluppit alla hemligstämplingar.

När det gäller respekten för den svenska folkomröstningen har vi i Miljöpartiet sagt att vi tycker att det vore bra att i det här sammanhanget undanröja allt tvivel om att det här avtalet skulle vara en bakväg in i euroarbetet. Så ser vi det. Det bästa sättet att undanröja alla sådana tvivel hade varit att vi jobbat för ett juridiskt undantag från euron. Då hade vi respekterat den svenska folkomröstningen. Det hade vi givetvis inte kunnat få in i detta avtal eftersom det är ett mellanstatligt avtal, men vi skulle ha kunnat få in en förklaring om att den svenska regeringen jobbar för att vi vid nästa fördragsändring ska få ett undantag från euron. Det hade varit ett steg – en tydlig markering – mot att vi tar oron för att vi närmar oss euron på allvar. Detta är inget sådant steg. Tyvärr kan jag konstatera att varken regeringen eller Socialdemokraterna har varit öppna för en sådan gång.

Det finns också ett dokument om tillväxt här. Det ska vi tydligen också anta på mötet. Nu har vi fått det direkt på bordet. Även detta är hemligstämplat, men man kan väl avslöja så mycket som att det också där finns en rad anmärkningsvärda formuleringar. Det står: snabba framsteg mot en mer pragmatisk samordning av skattepolitiken. Smaka på det! Vad betyder det egentligen i praktiken?

Jag hörde redan i går eller i förrgår Tysklands Angela Merkel tala om målet med en politisk union och starkare styrning från EU när det gäller den ekonomiska politiken. Är det detta som lyser igenom här måste Sverige rimligtvis säga nej eftersom det tidigare har funnits en majoritet för att vi inte ska ha en skattepolitik på EU-nivå. Om det är en ändring på den punkten ber jag statssekreteraren och Socialdemokraterna att redovisa det för nämnden.

Jag hörde statssekreteraren nämna att Sverige skulle driva att vi ska ha en mer koldioxidsnål utveckling. Jag hittar ingenting om de ambitionerna i detta tillväxtdokument. Det är tyvärr noll inslag av grön omställning på EU-nivå. När vi skulle behöva bygga ut järnvägen, bygga energisnåla bostäder och se till att vi får en förnybar energiomställning saknas alla de ambitionerna i det här dokumentet. Därmed kan jag inte komma till någon annan slutsats än att Sverige borde säga nej till det tillväxtpapper som har presenterats.

Jag har några konkreta frågor. Vilka blir konfliktfrågorna på EU-toppmötet? Kommer Sarkozy att fortsätta att stoppa förslagen om ökad

delaktighet? Vilka kommer de stora konfliktfrågorna att vara på toppmötet på måndag?

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Kärnan i det här avtalet är ju att man vill införa bestämmelser som tvingar de länder som är med i eurosamarbetet att ha nationella lagar som begränsar möjligheten att ha budgetunderskott och stora skulder i de offentliga finanserna. Alla euroländer ska ha ett eget regelverk som dock ska uppfylla vissa krav för att hindra att man får stora underskott och stora skulder.

Jag tycker att den här krisen visar att detta är ett mycket önskvärt nytt inslag. Det är också därför som man inför det. Vi måste lära oss någonting av krisen, och en mycket enkel lärdom av krisen är att det behövs nationella ramverk för budgetdisciplin.

Det är ingen hemlighet att Tyskland kanske är mer fixerat vid legala, rättsliga, konstruktioner än till exempel de nordiska länderna. Man måste förstå att eftersom Tyskland i dag står för de flesta resurserna i olika sammanhang, vare sig det är lån, bidrag eller något annat, är det inte så konstigt att de också får en väldigt tyngd när man ska reformera budgetdisciplinen i Europa.

För säkerhets skull ska jag ställa några av de frågor som jag har fått via e-post och från medier.

Det första som återkommer är: Är inte detta en köksväg in i eurosamarbetet? Är inte detta en smygväg in i eurosamarbetet? Är inte detta ett svek mot folkomröstningen år 2003?

Det andra är: Det talas här i texten om att man om fem år ska se över detta och se om man inte kan införa detta i EU-fördraget. Är inte detta ett sätt att bakvägen, så småningom, lagstifta i Sverige om att våra budgetregler ska ersättas av några andra?

Det tredje är något som jag tror förbryllar många som inte följer det här, nämligen: Regeringen säger att det inte finns några förpliktelser för oss som är ett icke-euroland. Vi får vara med vid en del toppmöten och andra möten. Men hur kan det komma sig att det inte krävs någon motprestation för att vi ska få vara med och ha inflytande? Varför är vi välkomna? Varför är andra länder så vänliga mot oss? Är det inte något skumt här?

Det var mina frågor till statssekreteraren i tillägg till Ulf Holms mer kritiska frågor.

Anf. 13 Statssekreterare KATARINA ARESKOU MASCA-RENHAS:

Jag vill börja med att kommentera Ulf Holms frågor och synpunkter. Vi respekterar naturligtvis Miljöpartiets ställningstagande när det gäller finanspakten. Samtidigt kan vi inte låta bli att beklaga att ni inte stöder finanspakten eftersom ni säger att ni stöder att euroländerna inför striktare budgetregler. Detta är vi överens om. Vi är överens om att det är bra för den europeiska ekonomin att dessa budgetregler kommer på plats. Vi är överens om att det är bra för Sverige att de kommer på plats eftersom den europeiska ekonomin i så stor utsträckning påverkar den svenska ekonomin.

Frågan om ett formellt undantag är en mycket större fråga som inte är aktuell i de här förhandlingarna. Man måste dessutom påminna sig om att ett formellt undantag skulle innebära en fördragsändring som skulle ta mycket lång tid att förhandla fram, och det kräver ratifikation i de 27 medlemsländerna. Dessutom påverkar inte den här finanspakten på något sätt Sveriges status vad gäller vårt förhållande till ett inträde i eurosamarbetet, vilket vi har sagt vid flera tillfällen. Det finns alltså ingenting i detta avtal som skulle motivera en sådan reaktion eller krav på undantag. Det berörs över huvud taget inte i avtalet.

Ordföranden i förhandlingsgruppen har bett alla medlemsländer att hemligstämpla dokumenten. Det kan man ha olika åsikter om, men det är alltså en sekretess som vi har varit tvungna att respektera och följa.

Frågan hur man ska kunna utträda ur det här avtalet är en mycket bra fråga. Den är högst relevant och man bör alltid ställa sig den. Den sista artikeln i avtalet säger att man inom fem år ska försöka inkorporera avtalet i fördraget. Vår rättsliga analys av detta är att det innebär att det är ett temporärt avtal. Den frågan får väckas i det sammanhanget om avtalet skulle få en mer permanent karaktär. Avsikten med detta är att det är ett temporärt avtal som ska införlivas i EU-fördragen.

Sedan frågar Ulf Holm om det uttalande som görs. Mötet på måndag är ett informellt möte i Europeiska rådet. Det är alltså inte ett vanligt möte med Europeiska rådet. Det är därför vi inte heller antar slutsatser, utan vi antar bara uttalanden. Uttalanden har en något lägre rättslig status än de vanliga slutsatserna och handlar mer om en politisk vägledning. Det som finns i det här dokumentet kan inte innebära rättsliga förpliktelser som sedan ska införlivas i medlemsländernas lagstiftning. Det var mer en informationspunkt.

Detta till trots håller vi helt med om det Ulf Holm säger. Vi kommer att arbeta för att bestämmelserna om en koordination av skattepolitiken inte ska ingå i uttalandet. Det finns flera medlemsländer som har samma synpunkt som vi.

Vi kommer också att föreslå att vi ska få in skrivningar om den gröna omställningen eftersom det inte finns några sådana. På den punkten är vi helt eniga.

Låt mig även kommentera Carl B Hamiltons frågor. Det är inte köksvägen eller smygvägen in i eurosamarbetet. Det finns ingenting i detta avtal som påverkar Sveriges status vad gäller ett eventuellt euromedlemskap, vilket jag också sade till Ulf Holm. Det kan inte på något sätt påverka den här frågan.

Varför skulle andra medlemsländer vara intresserade av att få med Sverige om vi inte påtar oss några rättsliga förpliktelser? Det är också en mycket bra fråga. För att förstå det ska man veta att det finns en grupp av icke-euroländer som står olika nära ett euromedlemskap. De som i dag är medlemmar i eurosamarbetet vill vara säkra på att ett land som inom kort ska inträda och införa euron som valuta uppfyller de krav som nu finns i avtalet. På så sätt har euroländer en garanti för att när eller om ett icke-euroland inför euron som valuta påtar man sig också att uppfylla de här kraven så att man inte sedan har euroländer med två olika regelverk. Därför är det av intresse även för euroländerna.

Anf. 14 Statssekreterare SUSANNE ACKUM:

Ulf Holm frågade vilka utestående frågor som man kommer att förhandla om. Såsom vi har uppfattat det är det först och främst tre stora frågor som behöver diskuteras och som man har delegerat upp till stats- och regeringscheferna.

Skuldkriteriet har diskuterats. Det här är en skuldkris. Varför har inte skuldkriteriet en lika prominent roll som budgetunderskotten och det strukturella sparandet i det här dokumentet?

Det är fortfarande inte klart exakt hur tröskelvärdena ska se ut. Hur många länder ska underteckna avtalet för att det ska träda i kraft?

Det tredje är deltagandet. Hur ska det se ut för dem som skriver under avtalet men inte har euron som valuta?

Jag kan komplettera lite när det gäller varför någon skulle vara intresserad av att vi andra sitter vid bordet. Det har lite grann att göra med deltagandefrågan där en del av de större eurozonsländerna uttryckte att man faktiskt kan lära sig någonting av dem som står utanför. Det finns en del länder som har mycket välskötta ekonomier. Vi ska ha ett enat Europa och diskutera många frågor som vi kan lösa gemensamt och som är till gagn för oss alla.

Anf. 15 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Tack för bra svar på frågor, statssekreterarna! Det är en hel del saker som rör sig just nu.

Det budgetära stålbad som Sverige gick igenom på 90-talet är egentligen vad som nu sker över hela Europa. Det är en finanskris som i inledningsfasen drabbade banker och där förtroendekrisen var kapital. Man visste inte vem man kunde lita på. Fanns pengarna i ladorna? Det har nu kommit att bli en liknande situation mellan stater. Därför är det mycket välkommet att det äntligen börjar föras en diskussion om hur vi skapar detta grundläggande förtroende mellan staterna. Hur kan vi lita på varandras siffror och veta att det som redovisas också är det som finns i kassan? Ekonomi är, precis som politik, i grund och botten en förtroendebransch. Man måste veta att det som sägs också är det som kan levereras.

Jag har ingen rätt att göra mig till talesperson för Socialdemokraterna, och det vore nog både Socialdemokraterna och Centerpartiet främmande att vara bombastiska och yviga. Men i någon mån kan vi väl säga att det vi gjorde på 90-talet och införandet av de budgetregler som vi fortfarande arbetar efter i Sverige börjar få sitt eftermäle i hela Europa. Det kan vi känna stor stolthet över från centerpartisk sida. Jag vågar gissa att Socialdemokraterna känner på liknande sätt.

Jag hade för vår del önskat att dessa regler hade varit ännu tydligare med ännu hårdare krav, av den enkla anledningen att vi tar några steg på vägen. Men jag vågar nog inte säga att vi är i hamn än. När till exempel Miljöpartiets Ulf Holm säger att detta inte är nog kan jag tycka att detta inte är nog, men det är ett bra mycket bättre steg än inget steg alls för att kunna skapa detta grundläggande förtroende mellan stater.

Jag hade en fråga liknande Ulf Holms gällande skattehanteringen. Jag vill ställa den på ett lite annat sätt. Jag och Centerpartiet har inga problem med att vi har grundläggande överenskommelser om hur vi ska hantera vår ekonomi – förtroende för hur vi hanterar budgetprocesser,

redovisningar, vad som ska ligga i budget och så vidare. Däremot är vi mycket skeptiska till att man kommer med direktiv om vilka skatter vi får ha och inte ha. Det är klart att vi kan föra ett gemensamt samtal om vilka skatter som kanske hindrar den inre marknaden och de gemensamma villkoren. När man däremot börjar diskutera skatter på detaljnivå – när vi fick den svenska utgåvan började jag ana detta lite grann – måste det vara en kompetens som är tillskriven staterna.

Jag förstod av svaret att regeringen har en kritisk hållning till detta, och jag hoppas att vi kan vidhålla den. Vi måste kunna separera det som ska vara det gemensamma, och där handlar det om det som är förtroendeuppbyggande – gemensamma regler, budgethantering och disciplin. På den andra sidan är det upp till varje nation, och i förlängningen upp till medborgarna, att avgöra vilken regering som driver vilken politik och därmed i förlängningen vilka skatter man ska ha.

Det vore skönt om vi kunde få ett par ord till om denna diskussion och om det finns någon förhoppning om att vi kan få bort den typen av detaljskrivningar. Den diskussion som handlar om att ta bort skatter som är direkt tillväxthämmande kan man naturligtvis föra, men det måste vara upp till varje nation att bestämma vilka skatter som sedermera ska vara kvar.

Anf. 16 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Vi delar klart uppfattningen att det ekonomiska kaos som flertalet EMU-länder har försatt sig i behöver åtgärdas. Vi anser däremot att de av medlemsländerna ignorerade konvergenskriterierna inte behöver eller ska åtgärdas på EU-nivå.

Sverige gick 1994 med i ett europeiskt samarbete. Därefter har man via omfattande fördragsändringar tillsammans med en kompletterande monetär union låtit samarbetet i en accelererande takt utmynna i en federalisering av Europa. EMU:s misslyckande och EU:s efterföljande bedrövliga hantering av händelseförloppet kan rimligen bara ses utifrån antagandet att det som skett har skett för att det var planerat att ske. Det är ett antagande som även regeringen bör kunna skriva under på. Varför väljer man annars att i så många fall anförtro sig åt den EU-apparat som så fatalt har misslyckats?

Den finanspolitiska pakten utgör, som vi ser det, bara ett ytterligare exempel på detta. Genom att hänvisa till nödvändigheten och behovet av att rädda den ekonomi som man själv har raserat ska deltagande länder införa budgetkrav, rapporteringsskyldighet, tvång och bötfällning av länder som sätter självstyret före EU-byråkratin.

Som regelverket i utkastet är utformat kan det bli vad som helst av det hela, som automatiska nedskärningar och åtstramningar som påverkar svenska pensioner och i förlängningen lönedumpning, variabel offentlig sektor och en europeisk standardisering på skatteområdet. Det har avisierats i tidigare skrivelser från EU.

Föga överraskande, och som hämtat från vad teorin om optimala valutaområden föreskriver, är det nödvändiga politiska åtgärder för länder utan en självständig penningpolitik, allt detta i utbyte mot ett svenskt inflytande som är en chimär i en valutaunion som det svenska folket redan har sagt nej till att delta i.

Jag deklarerar därför för Sverigedemokraternas del att vi inte finner något som helst värde i att frivilligt delta i något som närmast bör beskrivas som en finanspolitisk annektering.

Anf. 17 Statssekreterare KATARINA ARESKOU MASCA-RENHAS:

Vi delar inte alls den bild som Johnny Skalin målar upp om effekterna eller innebörden av finanspakten. Som vi tidigare har diskuterat här innebär finanspakten striktare budgetregler för euroländerna. Den har alltså inga konsekvenser för Sverige.

Man kan också fråga sig vad alternativet vore om Europa inte hade en stabilitets- och tillväxtpakt med de begränsningar som där finns beträffande underskott och skulduppbyggnad och som nu förstärks genom denna finanspakt. Vi delar därför inte den bilden.

Jag låter Susanne Ackum kommentera Fredrick Federleys inlägg.

Anf. 18 Statssekreterare SUSANNE ACKUM:

Jag ska klart och tydligt säga att vår hållning är att skatter är en nationell angelägenhet. Men som Fredrick Federley påpekar betyder inte det att vi inte kan ta emot rekommendationer och diskutera det som ofta sker inom ramen för OECD:s rapporter, IMF och kommissionen. I Sverige har vi Finanspolitiska rådet och Riksrevisionen. Det är för att regeringen ska få synpunkter och förhoppningsvis ibland förslag till förbättringar. I detta sammanhang kommer vi att driva hållningen att skatter är en nationell angelägenhet.

Jag vill lite grann koppla tillbaka till det som Fredrick Federley sade om trovärdighet. Där pågår en del arbete som jag tror kommer att fortsätta. Vi kan tycka att de stresstester som har genomförts i EU ofta efter bara några månader har visat sig vara alldeles för klena. Men man måste också komma ihåg att vi före denna kris inte hade några stresstester över huvud taget. Det fanns över huvud taget inte någon vilja att publicera någonting som hade med banker att göra. Vi utvecklar alltså saker och ting. Exempelvis lärdomar från Sverige och det som äger rum i USA är av godo för en ökad transparens.

Det har också förts en stor diskussion om statistik, bland annat beroende på att det hela egentligen började med att Grekland reviderade sina underskott möte efter möte. Det har också att göra med övervakningen och insynen i olika länder när det gäller möjligheterna för Eurostat. Det har också diskuterats och vidareutvecklats. Vi vidareutvecklar redovisningsprinciper så att de ska vara mer likvärdiga. Jag tror att den öppenheten är mycket mer under diskussion för att vi ska kunna få information, uppföljning och granskning.

Det förs nu också en diskussion om hur man ska se på exempelvis oberoende myndigheter. Ni har väl hört talas om till exempel Elstat i Grekland och att man ska försöka göra den oberoende så att det inte är en regeringsbeställning av vilka data som ska produceras.

Allt detta har vi en lång tradition av att utveckla i Sverige. Här tycker jag att vi är med och påverkar och i många sammanhang också kan bidra med kunskap.

När svenska folket avvisade medlemskapet i valutaunionen 2003 avvisade man också en centralstyrd ekonomisk politik. Det är precis det som denna pakt syftar till. Jag menar att det är de två stora ja-partierna som gör upp om att föra oss ett steg närmare fullt euromedlemskap.

Om man tittar på paktens innehåll innebär den inte bara en centralisering av makten över avgörande delar av finanspolitiken utan också att man överför den från folkvalda till icke folkvalda organ som domstolen och EU-kommissionen. Det motsätter vi oss av principiellt demokratiska skäl. Vi menar att det ska vara folkvalda församlingar som avgör utformningen av finanspolitiken. Det är en avgörande demokratisk princip.

Om man genomför det som föreskrivs i denna pakt i nuvarande konjunkturläge skulle man få samma effekt som att ställa sig på bromsen i en uppförsbacke. Det är en garanti för en mycket djup recession. Jag ifrågasätter även det kloka i att genomföra detta just nu på det sätt som man föreskriver. Därmed inte sagt att man inte på sikt måste uppnå budgetbalans i de olika länderna, vilket man naturligtvis måste.

Man måste sätta detta i en politisk kontext. När toppmötet för någon månad sedan lade grunden för denna pakt tog man i en speciell punkt i sina slutsatser upp att bankerna i fortsättningen inte ska behöva stå för några nedskrivningar av statsskulder när man skriver av obligationsvärden, som man har gjort i det grekiska fallet. Det är en del av en politisk lösning där notan för eurokrisen oavkortat skickas till skattebetalarna medan bankerna går fria. Det är en princip som vi inte ställer upp på.

Jag ska därmed gå in på själva fördragstexten. Jag beklagar, precis som Miljöpartiet, att vi inte har fått denna text på svenska och att den inte är offentlig. Då är det inte möjligt för väljare eller journalister att granska den med mindre än att man kommer över en hemligstämplad text.

Jag menar att den bild som ges av denna text inte är helt korrekt. Framför allt vill jag lyfta upp artikel 12.6. I den artikeln fastslår man att bara det icke-euroland som förpliktar sig att följa delar av det regelverk som föreskrivs kan komma i fråga att delta på eurogruppens toppmöten. Det är alltså fullständigt motsatsen till det som statssekreterarna säger. Det står också i motsättning till hela den så kallade uppgörelsen som finns mellan Socialdemokraterna och Moderaterna. Ett villkor för att få det som kallas inflytande är att man omfattas av delar av regelverket.

Min fråga är: Har denna passus tagits bort från 12.6? I annat fall har vi faktiskt fått en felaktig bild av vad denna text innebär. Jag ska gärna läsa upp den om det behövs.

Jag ska gå tillbaka till toppmötena. Det man slåss för är att få sitta med på ett toppmöte. Men det är viktigt att påpeka att det inte innebär någon rösträtt. Det klargörs mycket tydligt i frågor som rekommendationer till medlemsländerna att utse gruppens ordförande att ett icke-euroland aldrig kan få rösträtt. Man slåss här i praktiken för regeringens rätt att vara panelhöna på ett möte per år. Det är det som kallas inflytande på det språket.

Det tredje som jag skulle vilja ifrågasätta det rättsliga värdet av i detta dokument är skrivningen om arbetsrätt, bland annat därför att den i sig är mycket oklar. Liknande formuleringar har hittills aldrig hindrat EU-kommissionen från att gå in med direkta förslag om att ingripa i parter-

nas avtalsrätt. Den är dessutom en inledande strecksats. Den är inte med i den egentliga avtalstext som följer. Och som alla som läser EU:s handlingar vet är det skillnad mellan de inledande strecksatserna och det egentliga avtalet.

När vi förhandlade med rådet när jag satt i EU-parlamentet var det en klassisk slamkrypare att man försöker lägga något i strecksatserna för att man visste att det i alla fall inte hade någon betydelse.

Jag ifrågasätter därför den bild som regeringen ger av finanspakten, såvida substansen i den inte har ändrats under de senaste dagarna och vi inte har blivit informerade om det. Men det vore märkligt om det vore fallet.

Mot bakgrund av paktens innehåll och mot bakgrund av att man inte har löst de frågor som man säger sig ha löst motsätter vi oss bestämt att man går med på denna europakt. Vi menar att respekten för folkomröstningens resultat ska innebära att man inte öppnar köksdörren in i euron.

Anf. 20 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Jag tackar statssekreterarna för genomgången.

Arbetslösheten i Europa är hög, och den är särskilt hög i de länder som nu är drabbade av en stor ekonomisk kris, som Grekland och Spanien. De har inte haft den kontroll som krävs för stabilitet i ekonomin. Särskilt Grekland har dessutom haft problem med att ta in skatter och med korruption, vilket naturligtvis måste bekämpas.

Sverige har länge hävdat behovet av striktare budgetregler i flera av EU:s länder. Det påverkar oss, precis som statssekreteraren sade, när det gäller exportmarknaden.

Det är glädjande att regeringen nu har kommit överens med Socialdemokraterna om att ansluta sig till den så kallade europakten. Om det inte kräver någon ny lagstiftning i Sverige och inga förpliktelser för icke-euroländer kan jag inte se annat än att det är en möjlighet för Sverige att vara med och påverka och att få information och insyn i det arbete som tidigare varit förbehållet de länder som har infört euron. Den stängda dörren har nu öppnats för Sverige, och vi bör ta chansen att vara med.

Det är bra att statssekreteraren tar upp fler satsningar på ungdomsarbetslösheten, sysselsättningen, tillväxten och småföretagandet, vilket också kommer upp på mötet. Det är bra att klimat- och miljösatser och en koldioxidsnål ekonomi för en hållbar tillväxt betonas av regeringen.

Statssekreteraren säger att folkomröstningsresultatet om euron ska respekteras. Det är viktigt. Hon säger också att man ska ha en tydlig respekt för arbetsmarknadens parter och den svenska modellen. När Sverige anslöt sig till EU skrevs det i dokument att man välkomnade den svenska arbetsmarknadsmodellen. Det finns alltså tydligt nedskrivet.

När det gäller skattepolitiken vet vi att bolagsskatten oftast har varit uppe till diskussion därför att den ibland kan vara konkurrenssnedvridande. Men jag vet inte om det är det som åsyftas här.

Jag vill därför fråga: Om vi inte går med, hur ser möjligheten ut att senare gå med? Eller är det fråga om endast en kort, temporär, tidsperiod så att det inte kommer att bli aktuellt om vi inte går med nu? Kommer vi att få möjlighet att gå med, eller kommer andra länder att säga nej till

icke-euroländer? Finns det risk för att andra, till exempel Frankrike, säger att vi inte får gå med?

De andra icke-euroländerna som nu vill gå med, hur är deras resone-mang? Vad är anledningen till att de vill ansluta sig? Varför skulle vi utmärka oss med att inte gå med? Vad är deras argument för att gå med? Jag har förstått att det är viktigt för exempelvis Polen.

Anf. 21 Statssekreterare KATARINA ARESKOU MASCA-
RENHAS:

Jag har först en kommentar till Jonas Sjöstedt. Vi beklagar givetvis Vänsterpartiets ställningstagande till finanspakten. Vi är övertygade om att striktare budgetregler är bra för den europeiska ekonomin, och där-med är det också bra för Sverige. Vi har inte samma bild av finanspakten som Vänsterpartiet. Det kanske ligger någonting i att det innebär striktare budgetdisciplin som gör att Vänsterpartiet inte vill skriva under pakten.

Vad gäller överföring av kompetens till gemensamma institutioner delar vi heller inte uppfattningen att finanspakten leder till detta. Den enda kompetens om EU-domstolen får i pakten är att den ska undersöka om man har införlivat reglerna i nationell lagstiftning, inte hur man har införlivat dem eller på vilket sätt utan bara att man har införlivat dem. Det är alltså ingen kompetensöverföring i substans. Man ska bara som i många andra fall, till exempel sexpacken, övervaka att reglerna verkligen införs. Det är inga konstigheter i detta.

Vad gäller 12.6 och deltagandefrågan har Jonas Sjöstedt en viktig po-äng. Där är vi helt enkelt inte tillfredsställda. Där kommer vi, som Soci-aldemokraterna också har förklarat, att arbeta för att få bättre skrivningar så att vi kan säkerställa det svenska inflytandet på ett bättre sätt.

Vad gäller arbetsmarknadens parter har Jonas Sjöstedt en god poäng i att det alltid är bättre att införa det i artiklarna än att ha det i beaktande-satserna. Dock är det så att finanspakten inte handlar om lönebildning eller sådana frågor. Därför skulle det bli fel att införa det som vi nu har i beaktandesatsen i själva artiklarna. Därför har vi i stället drivit att man ska ha in det i beaktandesatsen för säkerhets skull. Det är inte för att avtalet går in på dessa frågor men för att vara på den säkra sidan, att den svenska modellen med kollektivavtal och respekt för arbetsmarknadens parter ska gälla.

Jag överlämnar till Susanne Ackum att kommentera det övriga.

Anf. 22 Statssekreterare SUSANNE ACKUM:

Det finns en diskussion som Jonas Sjöstedt pekar på. Vad händer med Europas ekonomi om vi inför reglerna i detta läge? Kommer ekonomin att krympa och därmed bnp, sysselsättningen och allting sådant? Man brukar säga att boten är värre än soten, helt enkelt.

Man ska komma ihåg vad det innebär. Vi talar om striktare budget-regler. På ett sätt är det striktare i den bemärkelsen att man går från att ha sociala normer, oftast i olika länder, till att lägga det i lag. Vad man vin-ner med det är att man binder politikerna vid masten än hårdare.

Det är en större kostnad för en politiker att bryta mot en lag – tyskar-na ville att man skulle bryta mot en grundlag – än att bryta mot en social norm. Om man tittar på budgetregler har en del länder redan striktare budgetregler än de som finns i pakten.

2011/12:20

27 januari

Huruvida det i den bemärkelsen är åtstramande eller inte tror jag inte att vi riktigt vet. Det är en brist att man ska göra simuleringar, men det är inte entydigt så. Det är dock definitivt entydigt att man lägger ett ramverk i en lag för att få en ökad kostnad för politikerna att inte hålla ordning och reda på sina offentliga finanser. Dessutom vill jag påpeka att det finns en övergångsregel. Det är inte så att länder som för tillfället är föremål för underskottsförfarande ska introducera detta dag ett.

Jag vill även titta lite grann på det som Jonas Sjöstedt pekade på vad gäller privat sektors involvering. Det finns två diskussioner här. Att ordnat försöka få privat sektor att skriva ned sina skulder har väckt mycket ont blod. Exempelvis kan man säga att både Portugal och Irland har varit oerhört stressade över den diskussion som pågår.

Många skulle nog tolka det så att det som nu händer i Grekland har spilt över på de räntor vi i dagsläget ser i Portugal. Den ordnade skulddiskussionen är ett problem. Vad man har gjort är inte att säga: Nu ska vi aldrig göra skuldavskrivningar i privat sektor. Men det ska ske i ordnade former.

Inom ramen för EMS-fördraget har man infört Collective Action Clauses. När privat sektor lånar ut kommer de troligtvis att begära ett lite högre pris. Samtidigt finns en klausul som säger att i framtiden kan krediten skrivas ned, men då är det i ordnade former. Det är någonting som har funnits och som nu inom ramen för ESM ska bli obligatoriskt.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Vi har en stund på oss. Om vi ber frågeställarna att vara kortfattade hinner vi med fler frågeställare.

Anf. 24 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag använde mitt tidigare inlägg för att redogöra för Socialdemokraternas villkor för att möjligtvis vara med i finanspakten. Mitt andra inlägg tänker jag ägna åt ett nytt dokument som har dykt upp på bordet och som de flesta av oss här såg för första gången för 55 minuter sedan.

Socialdemokraterna och jag har tidigare fört fram att vi tycker att det är ett oerhört demokratiskt underskott i EU. Det handlar om allt från nattmanglingar mellan två länder till papper som i bästa fall delas ut vid sittande bord och då utan översättning.

Nu har vi fått ett papper där man talar om hur man vill främja tillväxt i Europa. Vi socialdemokrater efterfrågar verkligen tillväxtorienterade satsningar, men detta dokument kan vi inte ställa oss bakom. Det är ett medskick till regeringen.

Jag ska ta två exempel. I 1 § talar man om åtgärder för att skära ned lönebikostnader, till exempel en minskad skattekil, vilket kan ha betydande effekter på efterfrågan på lågkvalificerad arbetskraft och på ungdomar. Det är tvärt emot socialdemokratisk politik. Det är ett mycket tydligt medskick till regeringen att det inte finns något stöd från oss i den frågan.

När man talar om tillväxtskapande åtgärder borde man även föra in klimatfrågorna. Klimatsatsningar är också tillväxtskapande. På samma sätt är det med kvinnors arbetskraftsdeltagande och jämställdhetspolitik.

Jag har bara läst det ytterst hastigt under mötet här. Det som vi reagerar främst på är 1 §, men jag utesluter inte att det kan finnas andra hundar begravda här. Socialdemokraterna kan absolut inte ställa upp på 1 §.

2011/12:20
27 januari

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Jag instämmer naturligtvis med Marie Granlunds synpunkt att det är olyckligt att sådana dokument kommer så sent. Vi drabbas tyvärr av det då och då, och faktiskt inte så sällan. Men Europa väntar inte på Sverige.

Anf. 26 SUSANNA HABY (M):

Ordförande! Tack så mycket till de båda statssekreterarna för de pedagogiska och mycket tydliga svar som ni har gett. Det är väldigt viktigt. Jag hoppas att många tittar på webbsändningen. Ute på nätet ligger mycket information för medborgarna att ta ställning till och också mycket desinformation. Därför är det bra att det blir så tydligt i de beskrivningar som ges.

Jag tänkte återgå till det dokument som jag fick i min mejlbox i går och i min brevlåda som handlar om tillväxtuttalandet. Det var dock på engelska, men det fanns där i går förmiddag. Man kan ha mycket synpunkter på detta. Jag tycker att statssekreterarna har redogjort för hur Sverige ser på papperet. Det är mycket detaljer och mycket som den nationella lagstiftningen ska styra över. Men det finns också mycket bra, framför allt när det gäller den inre marknaden och de små och medelstora företagen. Det är väldigt bra.

Stabilitetspakten är bara en början till någonting förhoppningsvis bra. Vi vet att vägen dit är lång för många länder med tanke på att de på tolv år ska komma i balans med sin ekonomi, samtidigt som de i sina hemländer inte har avreglerat särskilt mycket och gjort annat som vi redan har gjort i Sverige.

Jag tänkte fråga vad regeringens synpunkter är om utsikterna att lyckas med åtgärderna framöver i EU-27-länderna. Vi har diskuterat det många gånger. Kan man nu gå från ord till handling? Annars står vi i en brant situation som är väldigt skör inte bara för Europa utan för hela världen.

Anf. 27 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag tackar för svaren på mina tidigare frågor till statssekreterarna. Jag har några kommentarer.

Från Miljöpartiets sida tycker vi att det är viktigt med budgetdisciplin. Det är helt riktigt. Men skulle man inte kunna införa budgetreglerna utan avtalet? Eurozonsländerna har redan gått med på dem, och det är dem de berör i första hand. Sverige ska inte beröras av dem. Vi har redan i dag strängare längre på vissa punkter i vår egen lagstiftning. Frågan är om de inte skulle kunna införas i alla fall, utan avtalet.

Den andra saken gäller inflytandefrågan. Där sade statssekreteraren på en fråga från Jonas Sjöstedt att detta är någonting vi förhandlar. Då är följdfrågan: Ser ni att det finns förutsättningar för att vi ska få igenom ändringen, eller var ligger motståndet? Vilka länder har vi med oss respektive mot oss? Det kan vara upplysande att få veta det.

När det gäller tillväxtpapperet som vi har fått på bordet i dag är det riktigt att det bara är ett uttalande och mindre legalt bindande. Men det är

en politisk vägledning. Som politisk vägledning för framtiden är det en katastrof eftersom det inte nämner någonting om grön omställning eller vilken sorts Europa vi vill ha i framtiden, utan det handlar om helt andra saker.

Det är därför vi från Miljöpartiets sida säger att det inte är något vi kan ställa upp på i dag. De är de små kommentarer jag har efter detta. Det blir alltså ett dubbelnej från Miljöpartiet till regeringen i dag, både beträffande europakten och beträffande tillväxtpapperet.

Anf. 28 Statssekreterare SUSANNE ACKUM :

Jag kan börja med Ulf Holms fråga. Vad gäller tilläggs-papperet visar det på vikten av att Sverige sitter vid bordet i en rad olika sammanhang. Vid väldigt många möten och slutsatser har vi alltid lyft in sådant som oftast försvinner lite grann. Det rör sig om klimat och omställning. Där har vi lyckats.

Det har också visat sig att det är vi i Sverige som lyfter upp vikten av att värna arbetsmarknadens parter och de nationella systemen. De flesta accepterar det, men det är inte andra länder som driver det och lyfter fram det i texterna. Det gäller även skatteharmonisering. De invändningar ni har är sådant som Sverige driver. Det är därför viktigt att vi får ett mandat att fortsätta att driva de frågorna, och det tänker vi göra.

Vad gäller 12.6, det vill säga deltagandet, är det en av de frågor som är utlösta. Citatet där är att det är "way beyond my paycheck" att veta vem som får bjudas in på mötena. Jag tror inte att det är någon hemlighet att det enda land som är emot och som har sagt att detta rör eurozonen och därför är det vi som ska delta det är Frankrike. Vi hoppas kunna driva dessa frågor vidare och tycker att det finns rimlighet i att inte vara med och diskutera exempelvis det som rör pakten framöver.

Vad gäller budgetdisciplin är det heller ingen hemlighet att vi ser på saker och ting på olika sätt. Jag tycker att Ulf Holm reser en viktig fråga. Vad tillför egentligen pakten utöver kanske sexpacken och en rad olika regler? Det är nästan så att det blir upprepningar i vissa sammanhang.

Där måste man titta på ursprunget från Tyskland och ECB. Tyskland vill ha garantin. Det är regler som gäller för dem. Det gäller den tyska inrikespolitiken och tryggheten i och med att man anser att man betalar väldigt mycket pengar i ESM och EFSF. Det behöver man för att i sin inrikespolitik kunna argumentera att man nu har en garanti för att detta inte kommer att upprepa sig i framtiden.

Det är precis samma garanti som ECB behöver för att kunna gå in med sina aktiva åtgärder. Man brukar tala om att när finanspolitiken är impotent är det väldigt viktigt att vi har en penningpolitik som stöttar. ECB är aktören inom ramen för eurozonen. Detta var någonting som de behövde för att kunna gå in och exempelvis förse banksystemen med de treåriga lånen, något som har visat sig vara oerhört viktigt för att få kreditmarknaderna att fungera. Fungerar inte kreditmarknaderna kan varken hushåll eller företag låna, och då får vi ett stort problem vad gäller konsumtion och investeringar.

Jag kan komplettera svaret på Susanna Habys frågor. Jag tror att vi framför allt vad gäller de inre marknadsfrågorna och även handelssidan har mycket goda förutsättningar att driva och nå framgång i de prioriteringar Sverige gör. Kommissionen kom med en tillväxtrapport för 2012, och i den lyfts just de frågor vi från svensk sida har drivit upp.

Det handlar om fullföljandet av inre marknaden, att tjänstehandelsdirektivet måste implementeras, utvecklingen av den digitala marknaden, patentet och så vidare. Vi såg också att man äntligen slöt frihandelsavtalet med Sydkorea i somras, vilket innebär enorma handelsmöjligheter för EU. Vi tror alltså att det går i rätt riktning, men kanske inte så fort som vi skulle önska ibland.

När det gäller Désirée Pethrus fråga som jag inte besvarade tidigare vill jag säga att det blir så, som vi förstår nämnden i alla fall, att Sverige ansluter sig till finanspakten. Efter den femåriga övergångsperioden är frågan om man sedan ska införliva detta avtal i EU-fördraget.

Anf. 30 Statssekreterare SUSANNE ACKUM:

Jag kan göra en liten komplettering. Mario Monti är som ni vet ny regeringschef i Italien och kanske en av de personer som känner den inre marknaden allra bäst.

Oftast när man ska konsolidera och har en väldigt tuff offentlig finansiell situation tittar han naturligtvis på konkurrensfrågor. Den italienska centralbanken har beräknat att om servicesektorn i Italien var lika konkurrensutsatt som den är i Europa i snitt skulle det påverka Italiens bnp med 10 procent. Det är alltså en sak att öppna upp exempelvis för de slutna yrkena och allt sådant. Det är naturligtvis en sak han kommer att verka för inom ramen för Italien. Det är trots allt ganska intressant.

Jag måste säga att jag tycker att Italien har fått en person som jag tror har väldigt stor trovärdighet. Det vore bra för oss alla om Italien kunde bli en ekonomi som kan växa och bli ett draglok. Den är så pass stor. Det är någonting jag verkligen hoppas på.

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Vi tar tre partier till, och jag börjar.

Nu diskuterar vi inflytandefrågan, och regeringen och Socialdemokraterna är överens om att det är otillfredsställande som det är. Vi ska vid förhandlingen på måndag arbeta för att vi ska få ett större inflytande.

Jag tycker att det är viktigt att påminna dem som förespråkar att man inte ska vara med över huvud taget om att inflytandet per definition då blir noll och intet. Då är man nämligen inte där; då är den svenska stolen tom. Kritisera alltså inte regeringen och Socialdemokraterna för ointresse för inflytande eller för att man inte har lyckats fullständigt. Är man emot alltihop förespråkar man ju nollinflytande. Det är det sällskapet, där till exempel Storbritannien är, vi inte vill hamna i. Det är ett lite otippat sällskap för en del här att hamna tillsammans med den konservativa brittiska regeringen – Margaret Thatchers arvtagare – i diskussionen om finanspakten.

När det gäller de skrivningar vi inte har haft någon möjlighet att djupare begrunda och gå igenom hade det varit bättre om de hade skrivits

bättre från början – naturligtvis. Det är dock, som Susanne Ackum påpekar, ett lysande exempel på vikten av att Sverige faktiskt är med och kan skydda oss mot att andra fattar för oss skadliga beslut, vilket de naturligtvis kommer att göra förr eller senare om vi inte är där.

Det handlar också om att vi ska vara stolta över vårt eget land. Vi har något att bidra med i de nordiska länderna, inte minst i Sverige, i de internationella diskussionerna. Vi har klarat oss bra. Vi är ett gott exempel. Det ska vi framföra och stå för. Vi ska utöva ett inflytande både för att skydda oss själva och för att ge vårt bidrag till det europeiska samarbetet.

Det var kanske inte så mycket för statssekreterarna att kommentera. Jag lämnar ordet vidare till Fredrick Federley.

Anf. 32 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Efter den diskussion som har varit här vill jag göra det tydligt att Centerpartiet fortsatt har ett ställningstagande till euron som innebär att vi står skeptiska till den.

Det är mycket för att vi ser att det finns en hel del oklarheter. Det finns egentligen inga ideologiska skäl mot euron, utan det är rent ekonomiska argument Centerpartiet framför i ställningstagandet att man är skeptisk till euron. En hel del av de farhågor man hade inför folkomröstningen 2003 har tyvärr kommit att besannas, och det är en linje som ligger fast hos partiet.

Vi ser inte att detta på något sätt skulle innebära att vi närmar oss euron. Det är någonting vi inte hade kunnat hantera vare sig externt eller internt i partiet, utan euroskepticismen ligger kvar. Vi ser inte att de budgetregler vi nu diskuterar på något sätt skulle inkräkta på det ställningstagandet.

För Centerpartiets del är det viktigt att finnas med vid bordet när vi förhandlar om saker vi som parti inte bara länge har varit med och hantarat i svensk politik – som vi har varit med och infört i svensk politik – utan nu även har möjlighet att delge andra i Europa. Vi ser det också som ett ganska stort förtroende från de andra länderna i Europa att de euroländer som kommer att omfattas av reglerna låter oss vara med och fatta besluten kring dem. Precis som ordföranden var inne på visar det att vi från svensk sida, där vi i dag har en bred samsyn i nästan samtliga partier om att de budgetregler vi har under lång tid har tjänat oss väl, också kan ha någonting att lära andra länder.

Jag vill med detta avrunda och ge stöd till statssekreterarna och regeringen i de framförda synpunkterna.

Anf. 33 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag har inga frågor. Däremot vill jag beklaga regeringens inställning i denna fråga. Jag hade kanske tyckt att en tom stol alldeles ypperligt hade markerat vårt EMU-nej och att vi varken nu eller senare hade velat delta i de regelverk vi nu anser att vi ska undantas från.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vill statssekreterarna säga något? Nej. Då går vi vidare.

Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Jag ska först säga att jag delar den kritik Socialdemokraterna och Miljöpartiet har anfört mot förslaget till uttalande om tillväxt. Det handlar om skatter, avsaknaden av klimatperspektiv och även skrivningarna om arbetslöshet och skattepolitik. Det är möjligen en rödgrön position.

Jag vill tacka er för svaren jag fick tidigare; jag tycker att de var väldigt uttömmande. Punkt 12.6 är inte löst än. I 12.6 säger man att bara det land som binder sig för en del av regelverket kan få vara med på toppmötena. Att detta inte är löst ändrar förutsättningarna för hela diskussionen. Jag tycker att det var ett viktigt klargörande.

Det andra är att ni kunde problematisera detta med arbetsrätten och vilket värde olika typer av formuleringar har. Jag tycker att det är viktigt att man tydliggör det, eftersom det i slutändan har sådan betydelse i EU.

I en fråga skulle jag vilja ha ett förtydligande. Det gäller om Sverige hamnar i en situation där vi får delta med regeringsrepresentanter på *ett* toppmöte per år för eurogruppen. Kan ni bekräfta att vi då inte kommer att ha rösträtt i de viktigaste frågorna, det vill säga när det gäller sanktioner och att utse gruppens ordförande?

Anf. 36 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Som jag förstår det blir detta en temporär pakt. Frågan är vad som sedan ska till. När kommer frågan tillbaka igen? Blir det om fem år, eller kan den komma tidigare? Det är en frågeställning.

När det gäller regeringens ståndpunkter i förhandlingar i övrigt om europakten vill vi från Kristdemokraterna ge stöd. Vi vet inte ens om vi kommer att landa i att vara överens med de andra länderna, men vi hoppas naturligtvis att vi får denna möjlighet.

Beträffande det uttalande som ligger på bordet i dag är det svårt att gå in i detaljer eftersom detta är ett öppet möte, men regeringen har tidigare fått med sig olika ståndpunkter från EU-nämnden kring EU 2020. När det gäller arbetsmarknad, sysselsättning, kvinnors ställning på arbetsmarknaden och jämställdhet finns det mycket texter redan tidigare som man kan hänvisa till när man gör uttalandet. Jag hoppas att regeringen har med sig det som vi tidigare har tagit upp i EU-nämnden och varit överens om.

Anf. 37 Statssekreterare KATARINA ARESKOU MASCA-RENHAS:

Först har jag en kommentar till Jonas Sjöstedts inlägg. Det är precis som vi och Socialdemokraterna har konstaterat, att punkten 12.6 fortfarande är utestående och kommer att diskuteras på toppmötet. Där kommer vi från svensk sida att driva ytterligare inflytande.

När det gäller frågan om vi skulle sitta med vid diskussionerna om sanktionsmöjligheter vill jag än en gång tydliggöra att ingenting i detta avtal innebär rättsliga förpliktelser för Sverige. Den sanktionsmöjlighet som finns i avtalet, om vi nu backar lite grann, handlar om att EU-domstolen ska kontrollera att euroländerna inför de nationella reglerna i sin lagstiftning och skulle kunna utdöma sanktioner om de inte gör det. Eftersom Sverige inte kommer att påta sig några rättsliga förpliktelser –

avtalet innebär inte några rättsliga förpliktelser – kan inga sanktionsbeslut utdömas vad gäller Sverige.

Vad gäller Désirée Pethrus fråga om tillväxtfrågorna är det helt riktigt. Man kan säga att detta uttalande, som ger politisk vägledning för den fortsatta diskussionen, mer är en fördjupning av den mycket utförligare diskussionen om tillväxtfrågor som vi har haft tidigare. Vi har väldigt bra slutsatser och regler som gäller EU 2020 där just de frågor som Désirée Pethrus nämner tas upp. Det handlar om vikten av ökat kvinnligt deltagande på arbetsmarknaden och de bnp-effekter det skulle få.

Det sägs ibland att ett ökat kvinnligt deltagande om man ser på EU-genomsnittet i stort skulle kunna leda till ökade bnp-effekter på 15–20 procent för hela EU. Det är alltså om man lyckas öka det kvinnliga deltagandet på arbetsmarknaden. Hela den diskussionen, EU 2020-strategin och de nationella åtaganden som Sverige har gjort förs parallellt. Detta ska snarare ses som en fördjupning av den diskussionen.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Då har vi kommit till mitt försök att sammanfatta det hela.

Jag finner att det finns stöd för regeringens här vid sammanträdet redovisade position och upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Allianspartierna stöder regeringen, och Socialdemokraterna gör därtill medskick till regeringen och förhandlingen i form av de fyra punkter som Marie Granlund har redogjort för här och som också finns att läsa i ett pressmeddelande från Socialdemokraterna som publicerades i går.

Man kan säga att diskussionen visar att det är en särskild inriktning på ambitionen att ett större inflytande för Sverige ska skrivas in i avtalet. Socialdemokraterna har därtill ett medskick beträffande papperet om tillväxt som går ut på att det inte finns något stöd för punkt 1. Det är innebörden av medskicket. Där kan man väl parentetiskt säga att det är otillfredsställande att vi i de olika partierna inte har haft möjlighet att gå igenom texten under längre tid.

Sverigedemokraterna och Vänsterpartiet avvisar detta utkast helt och hållet och önskar väl egentligen att förhandlingen avbryts och att Sverige drar sig ur. Vänsterpartiet avvisar, om jag förstod det rätt, hela utkastet till uttalande.

Miljöpartiet avvisar avtalsutkastet. Ulf Holm använde ordet ”motståndare” och ställer som krav för att acceptera det en ändring i EU:s fördrag. Miljöpartiet avvisar också hela eller delar av förslaget till uttalande.

Ville Jonas Sjöstedt komplettera eller klargöra något?

Anf. 39 JONAS SJÖSTEDT (V):

Det finns många delar i förslaget till uttalande om tillväxt som är helt okontroversiella – större delen, skulle jag säga. Det är tre saker som vi har problem med: skattepolitiken, synen på arbetsmarknad och skatter på ungdomar samt avsaknaden av klimatperspektiv.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Det var ett klarläggande av Vänsterpartiets avvisande hållning.

Detta är min sammanfattning av överläggningen.

Jag vill tacka statssekreterarna. Det var skickligt genomfört. För att vara första gången gjorde ni det lika bra som statsministern brukar göra, skulle jag säga.

Låt mig påminna nämndens ledamöter om att vi kanske behöver ha ett EU-nämndssammanträde per telefon på måndag. Varje parti får därför fundera på att ha viss jourberedskap.

2011/12:20
27 januari

Innehållsförteckning

1 § Europeiska rådet	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 4 MARIE GRANLUND (S).....	5
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 6 GUSTAV BLIX (M).....	6
Anf. 7 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	7
Anf. 8 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	7
Anf. 9 ULF HOLM (MP).....	8
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 11 ULF HOLM (MP).....	9
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 13 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	10
Anf. 14 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	12
Anf. 15 FREDRICK FEDERLEY (C)	12
Anf. 16 JOHNNY SKALIN (SD)	13
Anf. 17 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	14
Anf. 18 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	14
Anf. 19 JONAS SJÖSTEDT (V).....	15
Anf. 20 DÉsirÉE PETHRUS (KD)	16
Anf. 21 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	17
Anf. 22 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	17
Anf. 23 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 24 MARIE GRANLUND (S).....	18
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 26 SUSANNA HABY (M)	19
Anf. 27 ULF HOLM (MP).....	19
Anf. 28 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	20
Anf. 29 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	21
Anf. 30 Statssekreterare SUSANNE ACKUM	21
Anf. 31 ORDFÖRANDEN	21
Anf. 32 FREDRICK FEDERLEY (C)	22
Anf. 33 JOHNNY SKALIN (SD)	22
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	22
Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V).....	23
Anf. 36 DÉsirÉE PETHRUS (SD).....	23
Anf. 37 Statssekreterare KATARINA ARESKOUG MASCARENHAS.....	23
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 39 JONAS SJÖSTEDT (V).....	24
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	24